

1 TESSALONIKERNE

1

2

3

4

5

KAPITTEL 1

Paulus og Silvanus og Timoteus -- til tessalonikernes menighet i Gud Fader og den Herre Jesus Kristus: Nåde være med eder og fred!

² Vi takker alltid Gud for eder alle når vi kommer eder i hu i våre bønner,

³ idet vi uavlatelig minnes eders virksomhet i troen og arbeid i kjærligheten og tålmod i håpet på vår Herre Jesus Kristus for vår Guds og Faders åsyn,

⁴ da vi er visse på at I er utvalgt, brødre, I som er elsket av Gud.

⁵ For vårt evangelium kom ikke til eder bare i ord, men og i kraft og i den Hellige Ånd og i stor fullvisshet, likesom I jo vet hvorledes vi var iblandt eder for eders skyld,

⁶ og I blev efterfølgere av oss og av Herren, idet I tok imot ordet under megen trengsel med glede i den Hellige Ånd,

⁷ så I er blitt et forbillede for alle de troende i Makedonia og Akaia.

⁸ For fra eder har Herrens ord lydt ut; ikke bare i Makedonia og Akaia, men allesteds er eders tro på Gud kommet ut, så vi ikke trenger til å tale noget om det;

⁹ for selv forteller de om oss hvad inngang vi fikk hos eder, og hvorledes I vendte eder til Gud fra avgudene, for å tjene den levende og sanne Gud

¹⁰ og vente på hans Sønn fra himlene som han opvakte fra de døde, Jesus, han som frir oss fra den kommende vrede.

KAPITTEL 2

For selv vet I, brødre, om den inngang vi fikk hos eder, at den ikke er blitt uten frukt;

² men enda vi forut hadde lidt og var blitt mishandlet i Filippi, som I vet, fikk vi dog frimodighet i vår Gud til å tale Guds evangelium til eder under megen strid.

³ For vår forkynnelse kommer ikke av villfarelse eller av urenhet eller med svik;

⁴ men likesom vi av Gud er aktet verdige til at evangeliet blev oss betrodd, således taler vi, ikke som de som vil tekkes mennesker, men Gud, som prøver våre hjerter.

⁵ For hverken kom vi nogensinne med smigrende ord, som I vet, eller med skalkeskjul for havesyke, Gud er vårt vidne,

⁶ heller ikke søkte vi ære av mennesker, hverken av eder eller av andre, enda vi hadde kunnet kreve ære som Kristi apostler;

⁷ men vi var milde iblandt eder: likesom en mor varmer sine barn ved sitt bryst,

⁸ således vilde vi gjerne i inderlig kjærlighet til eder gi eder ikke bare Guds evangelium, men og vårt eget liv, fordi I var blitt oss kjære.

- ⁹ I minnes jo, brødre, vårt strev og vår møie: under arbeid natt og dag, for ikke å falle nogen av eder til byrde, forkynte vi Guds evangelium for eder.
- ¹⁰ I er vidner, og Gud med, hvor hellig og rettferdig og ulastelig vi ferdedes iblandt eder, I troende,
- ¹¹ likesom I vet hvorledes vi formante hver og en av eder, som en far sine barn, og la eder på hjerte
- ¹² og bad eder inderlig å vandre verdig for Gud, som har kalt eder til sitt rike og sin herlighet.
- ¹³ Og derfor takker også vi Gud uavlatelig for at da I fikk det Guds ord vi forkynte, tok I imot det, ikke som et menneske-ord, men, som det i sannhet er, som et Guds ord, som og viser sig virksomt i eder som tror.
- ¹⁴ For I, brødre, er blitt efterfølgere av de Guds menigheter som er i Kristus Jesus i Judea, idet og I har lidt det samme av eders egne landsmenn som de har lidt av jødene,
- ¹⁵ som og slo den Herre Jesus og profetene ihjel og forfulgte oss og ikke tekkes Gud og står alle mennesker imot,
- ¹⁶ idet de hindrer oss fra å tale til hedningene, så de kan bli frelst, forat de alltid må fylle sine synders mål. Dog, vreden har endelig nådd dem!
- ¹⁷ Men da vi, brødre, hadde vært skilt fra eder en kort stund, med vårt åsyn, ikke med hjertet, gjorde vi oss i vår store lengsel så meget mere umak for å få se eders åsyn,
- ¹⁸ fordi vi gjerne vilde komme til eder -- jeg, Paulus, både én gang og to ganger -- men Satan hindret oss.
- ¹⁹ For hvem er vel vårt håp eller vår glede eller vår hederskrans? er ikke også I det for vår Herre Jesu åsyn ved hans komme?
- ²⁰ I er jo vår ære og vår glede.

KAPITTEL 3

- D**erfor, da vi ikke lenger kunde holde det ut, fant vi det best å bli alene tilbake i Aten,
- ² og vi sendte Timoteus, vår bror og Guds tjener i Kristi evangelium, for å styrke eder og formane eder om eders tro,
- ³ at ikke nogen måtte bli vaklende i disse trengsler. I vet jo selv at vi er satt til det;
- ⁴ for da vi var hos eder, sa vi eder også forut at vi vilde komme til å lide trengsel, som det også gikk, og som I vet.
- ⁵ Derfor sendte jeg da også bud, da jeg ikke lenger kunde holde det ut, for å få vite om eders tro, om fristeren skulde ha fristet eder og vårt arbeide skulde bli forgjeves
- ⁶ Men nu, da Timoteus er kommet til oss fra eder og har båret oss godt budskap om eders tro og kjærlighet, og om at I alltid har oss i vennlig minne og lenges efter å se oss, likesom vi lenges efter eder,
- ⁷ så blev vi da, brødre, trøstet over eder i all vår nød og trengsel, ved eders tro.
- ⁸ For nu lever vi, såfremt I står fast i Herren.
- ⁹ For hvad takk kan vi gi Gud til vederlag for eder, for all den glede som vi har over eder for vår Guds åsyn,
- ¹⁰ idet vi natt og dag inderlig beder om å få se eders åsyn og bøte på det som ennå fattes i eders tro?
- ¹¹ Men han, vår Gud og Fader, og vår Herre Jesus styre vår vei til eder!
- ¹² Og eder gi Herren rikdom og overflod av kjærlighet til hverandre og til alle, likesom vi

har den til eder,

¹³ forat han kan styrke eders hjerter, så de blir ulastelige i hellighet for vår Guds og Faders åsyn, når vår Herre Jesus kommer med alle sine hellige!

KAPITTEL 4

For øvrig altså, brødre, ber og formaner vi eder i den Herre Jesus at likesom I har lært av oss hvorledes I bør vandre og takkes Gud, således som I også gjør, så må I enn mere gjøre fremgang deri.

² I vet jo hvilke bud vi gav eder ved den Herre Jesus.

³ For dette er Guds vilje, eders helliggjørelse: at I avholder eder fra hor;

⁴ at hver av eder vet å vinne sig sin egen make, i helligelse og ære,

⁵ ikke i lystens brynde, som hedningene, som ikke kjenner Gud;

⁶ at ingen skal gjøre sin bror urett og uskjell i det han har å gjøre med ham; for Herren er hevner over alt dette, således som vi også forut har sagt og vidnet for eder.

⁷ For Gud kalte oss ikke til urenhet, men til helliggjørelse.

⁸ Den altså som ringeakter dette, han ringeakter ikke et menneske, men Gud, som også gir sin Hellige Ånd i eder.

⁹ Men om broderkjærligheten trenger I ikke til at nogen skriver til eder; for I er selv lært av Gud til å elske hverandre;

¹⁰ I gjør det jo også mot alle brødrene i hele Makedonia. Dog formaner vi eder, brødre, at I enn mere gjør fremgang deri,

¹¹ og at I setter eders ære i å leve stille og ta vare på eders egne ting og arbeide med eders hender, så som vi bød eder,

¹² forat I kan omgås sømmelig med dem som er utenfor, og ikke trenge til nogen.

¹³ Men vi vil ikke, brødre, at I skal være uvitende om de hensovede, forat I ikke skal sørge således som de andre, som ikke har håp.

¹⁴ For så sant Vi tror at Jesus døde og stod op, så skal og Gud ved Jesus føre de hensovede sammen med ham.

¹⁵ For dette sier vi eder med et ord av Herren at vi som lever, som blir tilbake inntil Herren kommer, skal ingenlunde komme i forveien for de hensovede;

¹⁶ for Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først opstå;

¹⁷ derefter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer op i luften for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren.

¹⁸ Trøst da hverandre med disse ord!

KAPITTEL 5

Men om tidene og stundene, brødre, trenger I ikke til at nogen skriver til eder;

² I vet jo selv grant at Herrens dag kommer som en tyv om natten.

³ Når de sier: Fred og ingen fare! da kommer en brå undergang over dem, likesom veer over den fruktsommelige, og de skal ingenlunde undfly.

⁴ Men I, brødre, er ikke i mørket, så dagen skulde komme over eder som en tyv;

⁵ for I er alle lysets barn og dagens barn; vi hører ikke natten eller mørket til.

- ⁶ La oss derfor ikke sove, som de andre, men la oss våke og være edrue!
- ⁷ De som sover, sover jo om natten, og de som drikker sig drukne, er drukne om natten;
- ⁸ men vi som hører dagen til, la oss være edrue, iklædd troens og kjærlighetens brynje og med håpet om frelse som hjelm;
- ⁹ for Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus,
- ¹⁰ han som døde for oss, forat vi, enten vi våker eller sover, skal leve sammen med ham.
- ¹¹ Forman derfor hverandre, og oppbygg den ene den andre, som I og gjør!
- ¹² Men vi ber eder, brødre, at I skjønner på dem som arbeider iblandt eder og er eders forstandere i Herren og formaner eder,
- ¹³ og at I holder dem overmåte høit i kjærlighet for deres gjernings skyld. Hold fred med hverandre!
- ¹⁴ Og vi formaner eder, brødre, påminn de uskikkelige, trøst de mismodige, hjelp de skrøpelige, vær langmodige mot alle!
- ¹⁵ Se til at ingen gjengjelder nogen ondt med ondt, men legg alltid vinn på det som godt er, mot hverandre og mot alle
- ¹⁶ Vær alltid glade,
- ¹⁷ bed uavlatelig,
- ¹⁸ takk for alt! for dette er Guds vilje i Kristus Jesus til eder.
- ¹⁹ Utslukk ikke Ånden,
- ²⁰ ringeakt ikke profetisk tale;
- ²¹ men prøv alt, hold fast på det gode,
- ²² avhold eder fra allslags ondt!
- ²³ Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gid eders ånd og sjel og legeme må bevares fullkomne, ulastelige ved vår Herre Jesu Kristi komme!
- ²⁴ Han er trofast som har kalt eder; han skal og gjøre det.
- ²⁵ Brødre, bed for oss!
- ²⁶ Hils alle brødrene med et hellig kyss!
- ²⁷ Jeg besverger eder ved Herren at I lar brevet bli lest for alle brødrene.
- ²⁸ Vår Herre Jesu Kristi nåde være med eder!

For other languages please go to www.wordproject.org